

YAKLAŞMAYIN

Şeytanlar, şer ve tahribe; **melekler** ise hayır ve tamire kabiliyetli olarak yaratılmışlardır. İkisinin de aksi istikamette bir davranış sergilemeleri mümkün değildir.

Ancak insan denilen varlık, söz konusu olunca ortaya farklı bir tablo çıkıyor. Zira onun hem yaratılışı ve hem de yaratılış amacı çok farklıdır. Melekler gibi hayır ve tamire, şeytanlar gibi de şer ve tahribe müsait bir mahiyette yaratılmıştır. Eline verilen irade ile iki yoldan birisini tercih hürriyeti kendisine bahşedilmiştir. Bu tercih sayesinde **“melek gibi bir insan.”** veya **“şeytan suretinde bir varlık”** olarak hafızalarda iz bırakıp gitmektedir.

Evet insan, bir ömür boyu, hayır ile şer, güzel ile çirkin, fayda ile zarar, sevap ile günah gibi birbirine zıt kavramlar ve kararlar arasında mücadele ederek nihai tercihini ortaya koyacaktır.

İşin en ilginç tarafı, hayır veya şer adına açılan her bir kapının, ikinci bir kapıya açılan bir davetiye özelliği taşımasıdır. Yani, şer adına atılan her adım, ikinci bir şer adımını daha cazip ve kolay kıldığı gibi, hayır adına yapılan her bir tercih de, ikinci hayırlı tercihi daha kolay ve cazip kılmaktadır. **“Elini uzatan kolunu kaptırır.”** deymi ile ifade edilebilecek bir manzara ortaya çıkmaktadır.

Hayır ve iyilik adına yapılan en ufak tercihler; bir binanın duvarına konan birer tuğla gibi, yükseldikçe şevk ve heyecan vermekte ve daha fazla tuğla koymaya itmektedir.

Ancak, şer ve tahrip adına ortaya konan ufak tercihler ise, mükemmel bir yapıya sahip bir binadan birer tuğla çekip çıkarmak gibidir. Kısa vadede ciddi bir zarar ve tehlike doğurmasa da, uzun vadede zuhur edecek tehlikelerin sinyalleri gibidir. Evet bir arkadaşımızın kalemını çalmak, büyük bir suç olmayabilir. Fakat bu fiil ileride banka hortumlamaya bir davetiye teşkil etmesi açısından büyük bir tehlikedir. Zaten bütün büyük günahlar ve yanlışlar, küçük küçük sapmalardan kaynaklanmıyor mu?

Bunun neden böyle olduğunu hiç merak ettiniz mi?
Peki merakınızı gidermek ister misiniz?

Evet her bir günah, insan bünyesine giren birer mikrop gibidir. Zamanla bünyeyi tahrip eder. Erkenden önlem alınmaz ise, uzun vadede tedavisi imkansız rahatsızlıklara sebep olabilir. Mikrobin bedene yaptığı etki ve tesiri, günahlar, ruh ve kalbe yapar. Günahlar, maneviyatın mikroplarıdır.

Her bir günah içinde küfre giden bir yol vardır. Her bir mikrop içinde ölüme

giden bir yol olduğu gibi. Evet günah kalbe işleyip siyahlandıra siyahlandıra ta nuru iman çıkarıncaya kadar katılaştırıyor. Eğer o günah hemen istiğfar ile imha edilmez ise, manevi bir yılan gibi kalbi ısırıp zehirleyebilir.

Mikrobun sebep olduğu kk hastalıklar erken tedavi edilmez ise, hayati bir tehlikeyi netice verebilir. Eğer kk günahların maneviyatımıza yaptığı tahribat da çabuk imha edilmez ise, maneviyatın ölümü ile sonuçlanabilir.

Kk günahları kmseyenler, büyük günahlara zamanla boyun eğmek durumunda kalabilirler. Zira mikrop kmsenmez. Kmseyen, pehlivan da olsa zamanla yerlere serilir.

Her bir günahın insan maneviyatına yaptığı tahribatı şöyle bir örnek ile açıklamakta fayda mülahaza ediyorum. İnsan bedenine batırılan kk bir iğne, bir iki kan damlasına mal olur. Hayati bir tehlike söz konusu olamaz. Ancak “Bir iki kan damlasından ne çıkar” duyarsızlığı ve gafleti ile hareket edilip önlem alınmaz ve iğne batırılmaya engel olunmaz ise, ölüm davetiyesine onay vermek kaçınılmaz olur.

“Bir haram işledikten sonra, fazla araya zaman koymadan hemen bir iyilik yapın.” mealindeki hadisin sırrı de bir derece anlaşılmış oldu. Zira, fitrat kalesinde açılan menfezin kapatılması, tahribatın onarılması demektir. İyilik işlemek.

En iyisi mi, yara almamaya dikkat etmek, önceliğimiz olmalı. Kalkanımızı yanımızda taşımalı ve okları etkisiz hale getirmeliyiz. Evet maddi oklara karşı kalkanımız olduğu gibi. Manevi oklar olan günahlara karşı da kalkanımız: **“Takva”**dır.

Bir mümin için, dört bir tarafta binlerce günahın taarruza geçtiği böyle bir asırda **takva**, gündeminin birinci maddesini teşkil etmelidir.

Zaten Kur’anın da imandan sonra bize emrettiği en önemli husus **“takva ve iyilik yapmak”** değil midir?

Takva: Allah’ın yasakladığı şeylerden, günahlardan kaçınmaktır. **Salih amel** ise, Allah’ın, yapın dediği hayırlı işleri yapmaktır.

Ancak şu var ki, içinde yaşadığımız asırda tahribat ve menfi cereyanlar dehşet saçarak maneviyatları bozmayı hedef aldığı için, takva bu tahribata karşı en büyük silahtır. Öyle ki, takva, Salih amelden de daha büyük bir öncelik kazanmıştır. Çünkü zararları uzaklaştırmak, faydalı şeyleri kazanmaktan daha önceliklidir. Arkasından, verilen bir kıvılcımla yanıp tutuşmaya başlayan bir mağazanın önündeki binlerce müşterinin vereceği kazancı bırakıp yangını söndürmeye koşan mağaza sahibinin yaklaşımı ile hareket etmek zorundayız.

Günah ve haram kıvılcımları ile yanıp tutuşan bir maneviyatın, zamanla hayır ve iyilik yapmak demek olan salih amel işlemeye mecali kalmayabilir.

Kaldı ki, **takva içinde, salih amel de vardır.** Çünkü bir günahı terk etmek, bir vaciptir. Bir vacip ise çok sünnetlere mukabil sevabı vardır. Az bir amelle ve saldıran yüzlerce günahı terk etmek ile yüzer vacip işlenmiş demektir.

Günahlar karşısında bir bir dökülüp giden binlerce Müslüman evladının halini

"Bana, 'Sen şuna buna niçin sataştın?' diyorlar. farkında değilim; karşımda müthiş bir yangın var. alevleri göklere yükseliyor, içinde evladım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor. o yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum. Yolda birisi beni kösteklemek istemiş de ayağım ona çarpmış, ne ehemmiyeti var? O müthiş yangın karşısında bu küçük hadise bir kıymet ifade eder mi? dar düşünceler, dar görüşler!"(1)

ifadeleri ile dile getiren ve ufkumuzu genişletip kendimizi bir kez daha gözden geçirmemizi isteyen Bediüzzamanın, bir yandan da ümitsizliğe girmememiz için,

"Farzlarını yapan ve büyük günahlardan kendini muhafaza eden inşallah kurtulur."(2)

şeklindeki, şu beşaretli ifadeleri ile dizlerimize fer olmaktadır.

Evet, Kur'ani bir tabir olan **"YAKLAŞMAYIN!.."** uyarısı bizim için parola olmalı. Zira manyetik alana girdikten sonra, geriye dönüp kurtulma şansımızı tehlikeye sokabiliriz. Bu uyarıyı dikkate almayıp, zamanla, Her türlü hayır ve iyiliği yapmayı istediği halde, ancak şer merkezlerine doğru çekilircesine giden bunca inanan insanın durumu bizlere çok şey anlatmaktadır. **"İstemiyorum ama gidiyorum. Gitmekten kendimi alıkoyamıyorum."** feryatlarına kulaklarımız yabancı değildir.

Başkalarının ağızından kulaklarımıza gelen bu inlemeler, bir gün, bizim ağızımızdan başkasının kulağına gitmeyeceğine garanti verebilir miyiz?

Garanti veremeyiz, ancak önlem alabiliriz. Öyle ise, hayatın lezzetini ve zevkini istiyorsak, şu üç esasa dikkat etmeliyiz:

Hayatımızı;

- 1. İmân ile hayatlandırılm**
- 2. Farzları işleyerek süsleyelim**
- 3. Günahlardan çekinmekle muhâfaza edelim vesselam...**

Dipnotlar:

- (1) bk. [Tarihçe-i Hayat, Ön Söz.](#)
- (2) bk. [Kastamonu Lahikası, \(103. Mektup\)](#)